

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Zachariae Wennebergeri
 II. Psalmi Davidici 121. 91. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
 III. Venie de Christo recens nato Joachimi Flemingi.
 IV. Lessius Cesareus Cyriaci & Herdesiani ^{sup} obitum Rudolfi Imperatoris
 V. Soteria Dr. Johanni Georgio Saxonum Ducis Academie Wittebergensis.
 VI. Votivus applausus Dr. Dr. Principi Anhaltino administrationem principatus Cisalbini
 suscipienti Friderici Theodore Gorlici.
 VII. Teos quod rursum evocata ad Dr. Augustum Principem Anhaltinum Flemigii causa sua
 vestam iheresum M. Petri a Fera.
 VIII. Epitulam M. Marci Friderici Werdelius
 ad Dr. Augustum Ducem Brunsvicensem.
 IX. Epitulam ad eundem principem dari
 Cremeri.
 Elogia Gregorij Bersmanni Rudolphi Princi
 pi Anhaltino sponte scripta.
 X. Teos quo uterque Dr. Rudolphi Princeps Anhal
 tino scripta a Collegis schole Serventare.
 XI. Epicedium in obitum Dr. Rudolphi Princeps An
 haltini Abrahami Cremeri.
 XII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
 XIII. Euerela Saravontonis et Bionae.
 XIV. Gregorij Bersmanni in pontem sublimam
 defrauensem Carmen Iacobius M. Cremeri.
 XV. Gregorij Bersmanni in pontem sublimam
 defrauensem Carmen Iacobius M. Cremeri.
 XVI. Joachimi Flemingi Sicular Scholasticum.
 XVII. Abrahami Vbuci Diagraphe Laboris
 Scholastici.
 XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio
 imposita.
 XIX. Typus Depositionis Scholasticae Fri
 derici Widebrani.
 XX. Bulla et amuletum M. Blocy.
 XXI. Orationibus Dr. Danielis Bliesardi.
 Dr. Johannis Christophori Hartmanni. Dr.
 Philippi Neudlingeri. Dr. Matthaei Coleri
 Doctorum scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Gobenii Copperij
 post Magisterij eutum pronunciata.
 XXIII. Exequiae eorum Cerevisiae Servant
 ne Danielis Berckingeri.
 XXIV. Desortatio a Latennijs.
 XXV. Germania ad Principem epistola At:
 Martino Praetori.
 XXVI. Votum Scholae Veraliensis.
 XXVII. Teos quod rursum ad Dr. Johannen Sturium.
 XXVIII. In honorem Magisterij Dr. Johanni Cre
 meri.
 XXIX. Triginta Feyerum M. Christiani Galli
 Italo-Saxonis.
 XXX. Adamus Forsterius Friderici Stro
 nis Ernesti Wulstorfii.
 XXXI. Etiam
 XXXII. Juvenum 37. M. Theophilus Careissen
 XXXIII. Johannis Cremeri.
 XXXIV. In honorem Notariatus Valen
 ni Gelani.
 XXXV. Strena anagrammatum quadrifida
 Christophori Heroldi.
 XXXVI. In auptias Dr. Wolfgangi Falagi
 4. V. D.
 XXXVII. Ejusdem Iohanni Thilo
 Nicolai Maii.

LXXXI.

ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΤΑ ΓΑΜΙΚΑ

Consecrata

Secundis Nuptiis

Magnifici & Nobilissimi

DN. H E N R I C I

de BORSTELL, ILLUSTRIS

SIMIS CELSIS SIMISQ; PRINCIPIBUS AN-

haltinis, Comitibus Ascaniæ, &c. à consiliis secre-

tioribus, Arcis Arctoæ Capitanei, & Illustris. Ibidem

Curiæ Præsidis digniss. hæreditarii in Ploßkaw / &

Güsten / &c.

S P O N S I

Cum

Nobilissima & omni virtutum genere
celebratissimâ virgine

S U S A N N A de Rähmen /

Nobilissimi maximéq; strenui

V I R I

STEPHANI de Rähmen / &c.

Hæreditarii zum Hoff / &c.

Filiâ dilectissima.

S P O N S A

In Illustri Aulâ Anhaltino- Cothenâ
Celebrandis.

A. D. 13. Decembr. Juliani

M. DC. XXIII.

S E R V E S T A E

Typis Zacharie Dorfferi.

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΓΑΜΙΚΑ.

I.

Is duodenarotat, bis volvit tempora
olympus,
Anni complentur cælitus atq; duo,
A N N A tuum fato quando, I N C L Y T E
S P O N S E ! relinquit
A N N A benignatorum, Nobilitatis honos.
Hæc Amor, hæc cordis erat nutricula, Mater
Nobilis hæc, sobolis anxia & almatuæ.
Cujus eō mortem quām, vir generose, dolebas,
Non secus accordis portio secta foret.
Testis amoris ego sum, testis & ipse doloris,
Quem cordi peperit Mors inopinatuo.
Ast oleta dies, quam profert phœbus Olympo,
Alba dies, thalamo quæq; dicata novo.
Quām verè occidit quos, hos revocare JEHOVA
Ad vitam, tristes exhilarare solet.

A 2

Non

Non dat quippe Deus cunctis quassarier annis,
In volvitur tenebris & sine luce pium.
En! viduū sanat lectum PATER almus ab alto,
ANNÆ succedit casta SUSANNA loco.
Pulchra SUSANNA, dec̄ quæ nobilitatis avitæ,
Prodit in amplexum, Vir generose, tuum.
Dignus es hac sociâ tuamens, virtusq; meretur
Et proavis genitus Nobilitatis bonos.
Gratulor ergò tibi SPONSAM, votūq; secundū,
Ex animo cedat quod tibi, quodq; tuis.
Vestraq; combinet duo pectora Spiritus almo
Nexu, quo junxit corda priora, sacer
Vivite Nestoreos annos, PARNOBILē, lecti
Ad vestros ludant pignora cara pedes.
Nobile Borstelidum sic & genus & decus ævum
Floreat in multum, Rhamenidumq; genus.

Devotæ observantia & congratulationis

ergo
ιερημίας
scribebat

M. CUNRADUS REINHARDUS
Superintendens Bernburgensis.

Ergoné

II.

Ergonē TU primus, Sponse augustissime, cu-
jus

Sunt, ex officio, vota sacranda mihi?
Omen id esto bonum! de TE meliora vicisim
Nam tua mī spondet mens pia, rara Charis.
Scilicet ut viduam miserum est traducere vitam,
Pendula cùm fulcro stat domus orba suo:
Sic miseranda sacræ facies illacrumat ædis,
Altores raptos orphana quando gemit.
Eja igitur porrò, Vir laudatissime, OBADJAM,
EBEDMELEM CUM, lumina quanta! refer;
Publica sic stabunt rectè: sobolescet opimo
Conjugii fructu sic quoq; priva domus.

devoti honoris ergò
consecratum

ā

Balthasare Leuthnero, Silesio,
Pastore ad D. Aegidii in
promontorio arcis Bern-
burgensis.

A 3

III. V.O.

III.

VOTUM

In

Secundas Domini Parentis
nuptias.

Ergo secunda paras, Pater ô carissime, Vota,
Sic animi Domino sensa regente tui!
O Ars me faceret nunc & Natura Poetam,
Cantarem multis Vota secunda modis!
Vota secunda mei cantarem jure Parentis,
Cothenis ritu concelebranda pio.
Verum cum vires mihi Musa negaverit istas
Sincero tantum pectore fundo preces.
Maxime Conjugii sacri Servator & Autor,
O Deus, in trino Numine Numen idem!
Fac, sint vota mei felicia vota Parentis,
Inq̄ decus cedant Nominis istatui.
Fac, sint vota mei pacalia vota Parentis,
Inq̄ augmen cedant Börsteliæ ista Domūs.

Fac,

*Fac, resit mater nobis ipsissima, proli
Quæ jam Borsteliæ voce noverca venit.*

CONRADI de BÖRSTEL,
Filii natu maximi.

IV.

Splendorem niveis vaccinia nigra ligustris
Addunt: candardis cygni Jovis armigerales
Auget candorem: tenebris & nube remotis
Clarius itq; reditq; dies: qui linquere fines
Coguntur Patriæ dulces, his dulcius arvum
Et natale solum, quando pōst tempore longo
Posse videre focos patrios dant prospera fata:
Te mage Te PACEM poscens jam tēpore belli
VrlbVs lpsa sVls perlt, hel, GerManla DisCors:
Quantum sana bonū sit mens in corpore sano,
Non nisi correpti morbis agnoscimus ægrè:
In viduo thalamo, spoliatus compare fidā,
Qui gemuit, raukus velut alta tuttur ab ulmo
Scit, quam dulce PROBACum conjugē duce-
re vitam.

Præses id Arctoꝝ expertus dignissimus Arcis
Borste-

Borstelianorum claro de sanguine natus,
Postquam deflevit dilectæ fata maritæ
Æstates binas, todidem brumasq; rigentes,
Cordolium ponit tandem, nova fædera pangens
Connubii, jungit præstanti corpore Nympham
Nobilitate sibi similem. PAR NOBILE dextras
Cōplicat ardentes non hoc sine numine Divum.

Ecce ! novis nuptis exoptatissima quæq;
Ecce Planetarum positus spondere videtur!
SOL minimam cogens lucem, longissima noctis
Tempora producit, Soli se CYNTHIA jungit
MERCURIUS medium VENERIS complecti-
tur astrum.

Errantes, mirum, quatuor Capricornus in imo
Fertq; refertq; polo stellas: stat MARTIUS ignis
Alatere, opponunt se JUPITER atq; SATUR-
NUS,
Hunc LEO magnanimus, vehit illum splendida
VIRGO.

Num cœli hanc faciem frustra regit Arbiter
orbis?
Num temerè hæ moles magnum per inane fe-
runtur?
Dic igitur dic quæso, & eris mihi Delius alter,
Quid

Quid voveāt septem cœli hæc vaga sydera Spōsis
Nobilitate pari claris? Ego quæ bona cunq;,
Quæ mare, quæ tellus, quæ cœlū continet, opto,
Optatis faciat non pondus abesse JEHOVA.

*Christophorus Ludovicus,
Diaconus in Patria.*

V.

DAnte D E O , fruimur donis , orbamur iis-
dem ,
Si placet huic , per quem , quod sumus ,
omne sumus .
Non etenim casu geritur res nostra , sed ejus ,
Qui ciet arbitrio nostraq; nosq; suo .
Quæ voluit , JOBO dedit ; & data rursus ademit ,
Demtaq; restituit fœnore dona novo .
Namq; SUOS mirè dicit ; post vulnera sanat ,
Pressaq; curarum pondere corda levat .
ACCIDIT hæc quoque sors tibi , laudatissime
Sponse ,
Publicus creptâ conjugē luctus erat .

B

Sed

Sed modò gratamur, quòd, quæ tibi rupta fuē-
runt,

Sunt consorte novâ vincula sarta tori.
Author conjugii, DEUS & Pater optime, cuius
Ad nutum vivunt corpora juncta duo.

Nobilium faxis tibi sint connubia curæ,
Utrorumq; sacrum qui subière torum.

Vivant felices, nec carpant gaudia segnes,
Carpere quæ, justo non prohibente, licet.

Nulla lues odii illorum perturbet amores,
Nec violet castum garrula lingua torum.
Sed velut unanimes certant in amore columbæ,
Conjugii pulcrum simplicis indicium.
Mutua sic illis pugnandi gratia cesto,
Nec dirimat socium cana senecta torum.

M. Christophorus Nettelbecius
in Patriâ Bernb. ad D. Egidii
Diaconus.

VI.

*P*ygmalion verò cœlebs sine conjuge vixit,
Cōsortemq; tori respuit ipse diu. ov.l.10. Met.
Interea

Interea nivœum mirâ feliciter arte
Sculpsit ebur, formam virgineamq; dedit;
Arte dedit mirâ formam, quâ fœmina nasci
Nulla potest; operisq; ars it amore sui:
Miratorq; operis fert illi plurima promptus
Munera; virgineo munera grata choro:
Inde q; nulla procin non æquat munia veri,
Quæ docti series longa Nasonis habet.
Si verum, mirum, nec cuiq; imitabile factum,
Est & inauditum Pygmalionis opus.
At quantum auspicio, quantum illius instar in
ipso
Connubii, Praeses suspiciende, tui!
Nempe diu! cœlebs primùm sine conjugè vivis,
Post viduus sociam respuis ipse tori.
Interea meditare piam, felicibus ausis,
Costam, cui formam te dare posse cupis:
Et quoq; das tandem formā, qua femina in orbe
Haut nasci tota pulcrior ulla potest.
Virginis est autem facies nitidissima castæ,
Cui bene SUSANNAE nomen & omen inest.

B 2

Hujus

Hujus legitimos meditat & comparis ignes
Hauris, ac toto pectore, amore flagras.
Cautus rem tentas, sit promissura petenti
Conjugium Virgo, sit vè rogata minùs.
Et modò blanditias adhibes, modò grata puellis
Munera, SUSANNAE fers placitura probæ.
Fers Indas illi conchas, teretesq; lapillos,
Quosq; auro decorat bractea multa, libros.
Das digitis gemmas, das longa monilia collo:
Aure levis pendet bacca, catella manu.
At q; ubi lux aderat sanctis faustissima ceptis,
Ex animo fundis vota precesq; pio:
ô bone, qui darefausta potes quæcunq; Jehova,
Sit conjux, opto, virgo SUSANNA mihi:
ANNAE sit similis, dixti, per fata priori,
BORSTELIAE q; Auctrix ingeniosa Domùs.
Vota quid illa velint, & Numinia sancta vo-
cantis
Supplicium vidui, sentit ut ipse Deus:
Votis advertens placidas non impiger aures,
Hanc spondet sociam se dare velle tori.

Tum

Tum verò Arctoūm plenissima concipis Heros
Verba, quibus grates pectore gratus agis.
Nec mora: praelustri succidis Principis Aulae
Huc, ubi Cothenum nobile floret Avis:
Ambis Susanna muctis virtutib⁹ auctam, &
Quà stirpe insignem, quà pietate gravem.
(Corporis heic graciles memorare quid attinet
artus
Donaq, tot cultis jam celebrata Viris ?)
Annuit affatu facilis Susanna petito,
Et juga adest thalami prompta subire tui.
Ipsaq, jam venit tæde lux festa jugalis,
Faustaq, nox vestro prima dicata toro.
Hinc multūm gaudet lætæ plauduntq, Cothenæ,
Grataturq, Domus BORSTELIANA sibi:
Aulaq, lætatur Bernburgi, & fausta precantes
Arctori mittunt carmina multa Viri.
Ecquid Ego, Arctorei moderatus sceptra Lycéi
Qui largam sensi, Præside dante, manum,
Ecquid Ego faciam? sileam gratantibus illis,
Nec loquar? id meriti mēs memor ista vetat.

B 3

Con-

*Conjugium potius, gratans de pectore, Sponsis
Fœcundum sobole, Nobile pace precor.*

In

*Observantia, ac gratulabundi animi
indicinam nuncupatum*

à
*M. Ernesto VVulstorpio
Servestano Anhaltino.*

VII.

Coelibe multa super vitâ, nuptisq; procisq;
Maturis thalamo, rogitantibus ILLE cele-
bris

Sic PHILO respondisse SOPHUS perhibetur
acuté:

Fallacem circa nassam, positasq; sagenas
Colludunt pisces in aquis pro more frequenter:
Primi quiq; volunt certatim semper inire,
Afflictim contrá malunt exire recepti.
Evenit haud aliter tædis socialibus, ægré
Quas ambit juvenum, quas ambigit unicé, amæ-
Laudibus & cœlo tollit, liberrima turba,
Has

Has vetat, has renuit damnans, has devovet, imò
Reppudiat, thalami sacris obnoxia vinclis.

Tu verò PRÆSES generose & strenue! fidæ
Quem sociæ subitâ deceptum morte fefellit
Primus amor, quem tristitiâ maciavit acerbâ,
Ecquid agis? tua quó traxit sententia mentem?
Immemores moniti, cedro quod pulchrius altâ,
Nec, SAPIENS, abs re caris præscripsit alumnis?
Vix, Tu, vix salvus sinuosæ retia nassæ
Evâsti, vincli vix insperata prioris
Damna sepulta: paras iterum & socialia lecti
Frena novi: capitisq; novum subis ipse periculum.
Fallor? an optati refoves sub pectore causam
Fæderis? & thalami fines, fructusq; hymenæos
Rectius evolvens animo, meditaris ad ungvem?
Ethnicus, ignarus quorum SOPHUS orsus &
ausus

In sacras temerè convitia fundere tædas.
Sanctius in terris nihil unquam Vesper & Eos
Conspexere TORO, Pietas quem ditat &
ORTUS,

Ipse Deus cuius, summi Moderator olympi,
Fautor, & est Autor, Ductorq; & Pronubus. Ipse
Fecit enim lecto sociam, propriamq; dicavit

Pri-

Primiparentis Evam: cum diceret: hanc tibi ha-
beto:

Vobis terra parens, vobis mare, & omnia terræ
Morigeras vobis operas animantia præstent:
Prole solum replete, Ipolum replete profundum.
Hujus ab æternâ tibi dextrâ commoda consors
Additur, & proavis, & marte insignis, & arte,
Ter, Præses, venerande mihi, lectissima Nympha,
Quā genus & forma & virtus, tria maxima dona,
Rara beant, magniq; ferunt super atria Solis.

Hanc igitur gratare, tuo gratare Patrono
Hanc sociam, mea Musa! pio & de pectore votum
Prome, poli Rector quò vincla secunda secūdet.
Alter Anhaltinæ Ripheus, & Zopyrus alter
Est Domui: nostræ magnum P A T R I Æ orna-
mentum,

Quem fora mirantur, quem curia suspicit unū,
Rhetora quem celebrant secreta negotia Regū.

Non opus est nostræ tanto gratarier Ēμη̄,
At gratemur, ait vultum demissa, fidelem
Testantes animumq; & debiti amoris honorem.
Adsit EROS lecto, Discordia mobilis absit:
Absit ERIS TECTO, Concordia nobilis adsit:
Et sanus sanâ cum Sponsâ Sponsus in annos

Vivat,

Vivat, Nestorios HENRICUS vivat, in annos
BORSTELIUS, veros videat, serosq; superstes
Incolumes, salvos, in honore, in flore nepotes.
Plura: Deus negadis sed γνώσης augeat omen.

In observantia debitæ
& grati animi testimonium
Εὐγχαῖσσων apponebat

Johann Preusse Dessianus A.
Scholæ Bernb. p. t. R.

VII.

HEXAMETRUM

AD

Magnificum, Nobilissimum,
Atq; Amplissimum

Dn. Sponsum, DOMINUM suum
observandissimum.

S It modò firma boni certissima regula facti;
Quicquid agis, prudēter agas, T respice finē;
C Quem

*Quem qui respexit, semper prudentius egit:
Hoc sane prudens, Proprinceps Maxime, Ve-*

strum

*Ceptum, quod triplici praesigni fine decorum:
Conjugii siquidem suassisse videtur Honestas
Auspicium, & pulcrâ cum Commoditate, Ne-
cessum.*

Scilicet exemplum virtute imitabile clarâ
In ditione viris subjectis ponere, pulcrum est.
Fas, vice subjectas moderantem Principis oras
Sceptra tenere domi, privataq; flectere regna:
Fas, firmare tori localia foedera casti,
Abdita Conjugii mysteria nosse sacrati,
Usq; nec expertem thalami traducere vitam.
Clerica amat vacuo requiescere turba cubili,
Quæ temnit summi veneranda statuta J E H O-

VÆ:

Ipsa probat vitam pia degere turba jugalem,
Quæ tegit æterni veneranda statuta J E H O V A E.
Ergo ut Conjugium pulcrum: Sic utile vestrum
est:

Nam menti, innumeris curarum fluctibus ægræ,
Conjugium novit dextram admovisse salu-
brem.

utq;

Utque ignota mihi non multis plurima dicam:
Fortunæ sociam vitæque habuisse jugalis,
Id facit, integræ ut vigeant in corpore vires,
Sit leve curarum pondus, grave fortè, maritis,
Et mage, quæ fuerat certè infelior olim
Alterutro rectore carens, & turbine pressa,
Floreat ipsa Domus, soboleq; & pace beata.

Vidisti hoc equidem, *Proprinceps Optime*,
dudum
Vidisti, & cautâ reputâsti mente futurum
Utile Conjugium, quod *Pulcrum* suaserat i-
psum;
Jamq; videbatur pariter stimulare Necessum:
Nam prævidisti, *Proprinceps Optime*, dudum
Vidisti, & cautâ reputâsti mente, vetustæ
Firmamenta *Domus* potiora labascere *vestræ*,
BORS TELI AM Q U E, olim generoso semi-
ne certè
Fœcundam, multùm jam nunc marcescere
stirpem:

Vix etenim una Decas, tanto de sanguine creta,
Jam superest, & adhuc vitali vescitur aurâ;
Cui tamen ob gelidam partim, effœtamque se-
nectam,

Ob morbos partim validos, partimque tenellam
ob

Ætatem, sobolis non est spes magna futuræ:
Ergo nulla mora est; supponere protinus isti
Fulcra studes prudens Domui meliora labanti;
Et, ne BORSTELIUM, generosâ ab origi-
ne clarum

Consiliis gravibus, factisq; insignibus, olim
Occidat omne genus, promptam quærendo me-
delam,

Vota secunda facis, mentemque regente JE-
HOVA,

Cothenas properas, succidis Principis Aulæ,
Eq; Gynæcéo præstanti corpore, & ipsis
Ingenii donis animi, Pietateq; claram,
Nec non Nobilibus, magnisque Parentibus or-
tam

NAM:

Ipse legis, propriamque dicas per vota S. I. S. AN.
Connubio hanc jungis stabili, ducisq; Cothenis
Fidam curarum Sociam vitæq; jugalis,
Lætis Delicias, rebusque Levamen in arctis,
Auctricem vestri generosi stemmatis almam,
BORS TELIÆq; Domus firmam per fata Co-
lumnam.

O ite-

O iterum prudēs, *Proprinceps Optime*, Vestrū
Factum, quod triplici præsigni fine decorum!
Nunc quid ego faciam? nostri quid muneris?

Ipse

Digna canam Sponsis encomia singula tantis?
Non Potero: (neq; enim parvi res ista laboris:)
Quin rumpo filum, & verbo pia nuncupo vota:
Adsit, jō! & Votis respondeat usq; Secundis
Exitus optatus, vivat per secula felix.
Börsteliana Domus! vivat stirps alma per æ-
vum!

Submissæ observantiæ & Hu-
militatis ergò
apposuit

Johannes Taschenbergerus S. A.
Nobilissimæ pubi Bör-
stelianæ p. t. à
studiis.

F I N I S.

Id 4206
8°

ULB Halle
004 167 287

3

f
Sb

+90
SIE. 18 u. 25 nicht in PIKA,
da Hochr.

EO-Bg-

Jul. 01

Ec 14
24. VD 17 Me

